

Nr 125

Av herr Nyström m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1955, m. m.

Det resonemang om nödvändigheten av vissa specialåtgärder för att bromsa investeringarna, som föres av finansministern i statsverkspropositionen och i Kungl. Maj:ts proposition nr 36, kan i stort sett accepteras. Ett viktigt undantag skulle vi dock vilja göra för de tre nordligaste länen, då det gäller beskattningen av bussar och lastbilar.

Det är allmänt känt att övre Norrland är fattigt på järnvägar. Under järnvägsbyggandets tid i landet kom detta område att bli eftersatt och nu anses inte längre rationellt — med något undantag — att bygga ut järnvägsnätet. Detta har lett till att motorismen för dessa delar kommit att spela en relativt sett större roll än för områden med ett rikt utgrenat järnvägsnät. Då nu specialskatter lägges på motorismen, drabbar dessa med större effekt just dessa nordliga delar av landet. Vi accepterar som sagt det allmänna syftemålet att begränsa investeringarna men skulle från dessa vilja undantaga bussar och lastbilar för de tre nordligaste länen. Det är här fråga om direkt nyttotrafik, och eftersom denna spelar en större roll för befolkningen i dessa län än för andra delar av landet, bör det vara möjligt att visa denna hänsyn.

Det är så mycket större anledning att göra detta som både riksdag och regering vid upprepade tillfällen uttalat sin förståelse för de speciella problem som följer med de väldiga avstånden, med glesbebyggelsen och med bristen på järnvägar. Hittills har denna uttalade välvilja tagit sig uttryck i välvillig behandling av motioner och några betydelsefulla utredningar, vilka dock inte inom den närmaste tiden kan avsätta några praktiska fördelar för de delar av landet som beröres. Den begränsning av lagens giltighetsområde, som här föreslås, skulle vara betydelsefull för befolkning och näringsliv och kan inte heller vålla några tekniska svårigheter att genomföra, eftersom registreringen sker via länsstyrelserna.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte bifalla proposition nr 36, dock med den ändring som föreslås i motionen.

Stockholm den 26 januari 1955

E. Hj. Nyström

Jakob Grym

Hugo Sundberg

Thore Sörlin